

ΟΙ ΣΥΝΤΑΞΙΟΥΧΟΙ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΈΧΟΥΝ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΙΣΤΕΪ ΝΑ ΠΕΘΆΝΟΥΝ

Ο ΟΟΣΑ (Οργανισμός Συνεργασίας και Ανάπτυξης στην Ευρώπη), ο οποίος συνεργάζεται με περισσότερες από 100 χώρες, όπως ορίζονται από τις ίδιες, είναι ένα παγκόσμιο πολιτικό φόρουμ που προωθεί πολιτικές για τη βελτίωση της οικονομικής και κοινωνικής ευημερίας των ανθρώπων σε όλο τον κόσμο. (Ο ορισμός είναι γελοίος)

Η δημογραφική εξέλιξη του πληθυσμού και η αύξηση του προσδόκιμου ζωής των ανθρώπων αναλύεται από οργανισμούς όπως ο ΟΟΣΑ που, με ανησυχητική έκθεση από τους ίδιους, σύμφωνα με τα στοιχεία που δημοσιεύουν, όπου εκθέτουν ότι το 1980, το 20% του πληθυσμού ήταν 65 ετών και άνω. Το 2015, η σύγκριση αυτή αντιπροσώπευε το 28% του

πληθυσμού ηλικίας 65 ετών και άνω. Και το 2050 εκτιμούν ότι ο παγκόσμιος μέσος όρος θα είναι 53%, και ότι στην περίπτωση της Ισπανίας θα είναι το 76%, του συνολικού πληθυσμού, των ατόμων ηλικίας 65 ετών και άνω. Η Ισπανία είναι η δεύτερη χώρα με το υψηλότερο προσδόκιμο ζωής στον κόσμο μετά την Ιαπωνία.

Με αυτά τα δεδομένα στο τραπέζι και αναλύοντας το μεσοπρόθεσμο μέλλον, ξεκινώντας από τη βάση της διατήρησης του καπιταλιστικού συστήματος ανέπαφο, σχεδιάστηκε ο τρόπος μετασχηματισμού της έννοιας και του περιεχομένου των συντάξεων για την εργατική τάξη, όταν αυτή περνά από ενεργός σε παθητικός πληθυσμός.

Τα στοιχεία που τέθηκαν σε εφαρμογή είναι βασικά για τον σχεδιασμό των συνταξιοδοτικών μεταρρυθμίσεων από το 2011. Με βάση τη μείωση των συντάξεων για τη μείωση του συνολικού ποσού στο PGE, την εξαθλίωση του συνταξιούχου για να τον αναγκάσει να αναβάλει όσο το δυνατόν περισσότερο τη συνταξιοδότησή του. Για το σκοπό αυτό, παρατάθηκαν τα έτη που απαιτούνται για τη λήψη του 100% της σύνταξης, καθώς και η περίοδος των ετών που καταβάλλονται για τον υπολογισμό του ποσού που πρέπει να ληφθεί ως σύνταξη. Και αναβάλλετε την ηλικία συνταξιοδότησης όσο περισσότερα χρόνια τόσο το καλύτερο, με την αναφορά ότι το πέρασμα από τη συνταξιοδότηση στο φέρετρο δεν υπερβαίνει μεταξύ 5 και 10 ετών παθητικής ζωής.

Το 2009 η κυβέρνηση του Χοσέ Λουίς Ροντρίγκεζ Θαπατέρο είχε ήδη προτείνει, μέσω του στόματος της Έλενα Σαλγκάδο, την καθυστέρηση της ηλικίας συνταξιοδότησης. Έτσι υπογράφηκαν στη Μεταρρύθμιση του 2011 με τις υπογραφές της CCOO και της UGT ως εγγυητές της κοινωνικής ειρήνης.

Αυτά τα οπισθοδρομικά μέτρα έχουν ήδη θεσπιστεί στον ΟΟΣΑ, με τον πρόεδρό του Ángel Gurría το 2018 ως παγκόσμιο στόχο. Κάνοντας δημόσια έκκληση για μια βαθιά μεταρρύθμιση που επιβραδύνει περαιτέρω την ενσωμάτωση όλων αυτών των πολιτών που εργάστηκαν όλη τους τη ζωή για να χρηματοδοτήσουν τις συντάξεις με τους μισθούς τους, ενώ οι κυβερνώντες του PP και του PSOE έκλεψαν τα εκατομμύρια των αποθεματικών κεφαλαίων για συντάξεις και ότι, σύμφωνα με υπολογισμούς εμπειρογνομόνων, ξεπερνώντας τα 130.000 εκατομμύρια που έχουν διατεθεί για άλλες αποστολές της Πολιτείας.

Τονίζουν από τον ΟΟΣΑ ότι, στην Ισπανία, το ποσοστό ανεργίας μειώνεται, αλλά εξακολουθεί να είναι διπλάσιο από αυτό πριν από την κρίση και με σημαντικές διαφορές μεταξύ των ατόμων με τριτοβάθμια εκπαίδευση (11%)

και εκείνων με χαμηλό επίπεδο εκπαίδευσης (26%). Η ανεργία πλήττει το 45% των νέων· ωστόσο, οι εργαζόμενοι μεγαλύτερης ηλικίας δυσκολεύονται επίσης, με ποσοστό απασχόλησης 49%.

Τώρα ο ΟΟΣΑ προχωρά ένα βήμα παραπέρα κατά των συνταξιούχων δηλώνοντας ότι το προσδόκιμο ζωής του παθητικού πληθυσμού πρέπει να μειωθεί, καθώς η ομάδα του πληθυσμού είναι αυτή που χρειάζεται μεγαλύτερη οικονομική συνεισφορά από τα δημόσια ταμεία για την υγειονομική περίθαλψη ή την εξάρτησή του. Υπάρχουν ήδη φωνές σχετικά με αυτό, καθώς ο Dan Patrich, αναπληρωτής κυβερνήτης του Τέξας λέει ότι: *Οι παππούδες και οι γιαγιάδες πρέπει να θυσιάσουν για να σώσουν την οικονομία και να μην παραλύσουν τη χώρα της Βόρειας Αμερικής. Πρέπει να ΠΕΘΑΝΟΥΝ.* Η η Κριστίνα Λαγκάρντ, πρόεδρος της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας, λέει: *Οι ηλικιωμένοι ζουν πολύ καιρό και αυτό αποτελεί κίνδυνο για την παγκόσμια οικονομία.* Επίσης, οι Υπουργοί Οικονομίας και Οικονομικών της Ιαπωνίας, Shinzo Abe και **Taro Aso** λένε: *Ζητώ από τους ηλικιωμένους να βιαστούν να πεθάνουν, ώστε το κράτος να μην χρειαστεί να πληρώσει για τη φροντίδα τους.*

Η ΠΑΓΚΟΣΜΙΑ ΤΡΑΠΕΖΑ το 1994 πρότεινε ήδη αυτό που προτείνει τώρα ο ΟΟΣΑ με στόχο να επηρεάσει το ίδιο μήνυμα. Είναι ότι τα τμήματα του παθητικού πληθυσμού (συνταξιούχοι) που δεν μπορούν να αντέξουν οικονομικά την υγειονομική περίθαλψη, από μια ορισμένη ηλικία ή ανάλογα με την κατάσταση της ασθένειάς τους, πεθαίνουν και έτσι μειώνουν το σημερινό προσδόκιμο ζωής ως μέσο εξοικονόμησης δημόσιων δαπανών σε υγεία, εξάρτηση κ.λπ. Οι συνταξιούχοι είναι οι άνθρωποι που καταναλώνουν το μεγαλύτερο δημόσιο χρήμα για τις ανάγκες επιβίωσής τους, ο στόχος πρέπει να είναι η μείωση του προσδόκιμου ζωής. Για το σκοπό αυτό, προτείνουν την ιδιωτικοποίηση των δημόσιων υπηρεσιών, ιδίως της υγείας και των συντάξεων. Και να αποθαρρύνουν τη φορολόγηση των προϊόντων που θεωρούνται 1η ανάγκη αποσύροντας την κοινωνική μέριμνα ως βασικά τρόφιμα, να εφαρμόσουν το CO-PAYMENT σε όλα τα φάρμακα γύρω στο 50% της αγοραίας τιμής τους και άλλα που διευκολύνουν τον φτωχό συνταξιούχο να προχωρήσει και να «βιδώσουν» όλους τους συνταξιούχους σχεδιάζουν να αυξήσουν τον Φόρο Εισοδήματος Φυσικών Προσώπων, έτσι ώστε το καθαρό ποσό που θα λάβουν από τη σύνταξή τους να είναι μικρότερο από το σημερινό.

Το ποσό των συντάξεων μειώνεται με τις μεταρρυθμίσεις που ήδη ισχύουν και εγκαταλείπουν τις ανάγκες της πρωτοβάθμιας περίθαλψης και των εξωτερικών διαβουλεύσεων στη δημόσια υγεία, και σε αυτό προσθέτουμε ότι οι συνταξιούχοι θα έχουν δυσκολίες στη διατροφή τους και στην

απόκτηση των φαρμάκων που χρειάζεται αυτό το 54,7% του πληθυσμού άνω των 65 ετών και με χρόνιες παθήσεις, διασφαλίζεται πλήρως η μείωση του προσδόκιμου ζωής.

Όταν ξεκίνησε η τρέχουσα «ψευδοδημοκρατική» διαδικασία το 1977, το προσδόκιμο ζωής ήταν 74,7 χρόνια, το μέγιστο σημείο καμπής ήταν το 2019 με 83,58 χρόνια και τώρα μειώνεται το 2020 με 82,33 χρόνια και το 2021 ήταν 83,06 χρόνια. Αυτά τα δύο χρόνια η μείωση προκλήθηκε από τα θύματα του COVID. Η δημοκρατία έφερε ισότητα στην κοινωνία πρόνοιας μεταξύ των κοινωνικών τάξεων. Η δημόσια υγεία ήταν η καλύτερη και η ιδιωτική υγεία ήταν εκεί για να μειώσει τους χρόνους αναμονής. Αλλά το προσδόκιμο ζωής ομογενοποιήθηκε. Από εδώ και πέρα αυτό θα αλλάξει προς το χειρότερο. Τώρα το καπιταλιστικό σύστημα θέλει να μας επιστρέψει στην εποχή που τα αφεντικά ζούσαν καλύτερα και περισσότερο από τους εργάτες. Θέλουν απλώς να παραμείνουν πλουσιότεροι, υγιέστεροι και επίσης να είναι σε θέση να διαθέτουν δημόσιους πόρους για τα επιχειρηματικά τους συμφέροντα. Σε ευρωπαϊκό επίπεδο θέλουν το ίδιο πράγμα, μειώνουν τις συντάξεις και τώρα θέλουν να αποφασίσουν πότε πρέπει να πεθάνουμε. Αυτή είναι η θλιβερή πραγματικότητα που διαμορφώνεται. Και το χειρότερο σε αυτό είναι ότι τα κίτρινα συνδικάτα σας έχουν ήδη υπογράψει μέρος αυτής της σκληρής πραγματικότητας και θα υπογράψουν επίσης τον σχεδιασμό για το τέλος της ύπαρξής μας;

Δημοσιεύτηκε από ANTONIO MAXANTO